

146

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 czerwca 1955 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o podatku gruntowym.

Na podstawie art. 3, art. 5 ust. 4, art. 9 ust. 4 i art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przenosi się obowiązek podatkowy na osoby fizyczne i na osoby prawne:

- 1) które gospodarują na gruntach państwowych zarządzanych przez prezydium rad narodowych, instytucje publiczno-prawne, przedsiębiorstwa państwowe lub przedsiębiorstwa będące pod zarządem państwowym,
- 2) którym prezydium rad narodowych oddały w gospodarowanie grunty prywatne na podstawie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40),
- 3) którym jako bezrolnym, małorolnym i średniorolnym chłopom pozostawiono nienaruszone prawo użytkowania dóbr martwej ręki na skutek ważnie zawartych umów dzierżawnych przed przejściem przez Państwo nieruchomości ziemskich lub ich części na podstawie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o przejściu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom posiadania gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego (Dz. U. Nr 9, poz. 87),
- 4) którym pozostawiono w dotychczasowym użytkowaniu grunty, o które pomniejszono w drodze regulacji gospodarstwa nadane im w trybie dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) oraz dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. Nr 49, poz. 279),
- 5) którzy gospodarują na gruntach państwowych bez aktu nadania lub bez umowy dzierżawy (użytkowania).

2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach określonych w ust. 1 tylko za te lata podatkowe, w których użytkują (dzierżawią) one grunty.

§ 2. 1. Podatnik, który przystąpił w ciągu roku do rolniczej spółdzielni produkcyjnej, przestaje być podatnikiem od dnia 1 stycznia tego roku z tych gruntów, które zostały wniesione do spółdzielni i z których plony ze-

brane zostały zespołowo. W przypadku dokonania wymiaru na ten rok organ finansowy obowiązany jest uchylić z urzędu cały wymiar podatku i odpisać go podatnikowi w trybie określonym w przepisach o zobowiązaniach podatkowych.

2. W przypadku gdy podatnik dokonał indywidualnych żniw z części gruntów wniesionych do spółdzielni w pierwszym roku po wstąpieniu do spółdzielni lub — jeżeli wstąpił w jesieni po zasiewach ozimych — w następnym roku po wstąpieniu, wówczas płaci podatek za dany rok według stawki podatkowej, przypadającej od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów, z których dokonał indywidualnych żniw.

3. W przypadku gdy podatnik będący członkiem spółdzielni poza działką przyzagrodową uprawia i dokonuje zbiorów indywidualnie z nie wniesionych do spółdzielni gruntów własnych lub objętych wspólną gospodarką gruntów członka rodziny wskutek tego, że gruntów tych nie mógł włączyć do spółdzielni z uwagi na ich położenie w innej miejscowości, wówczas płaci podatek według stawki podatkowej, przypadającej od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów nie wniesionych do spółdzielni i użytkowanych indywidualnie (bez włączenia działki przyzagrodowej).

4. W przypadku gdy podatnik będący członkiem spółdzielni poza działką przyzagrodową uprawia i dokonuje zbiorów indywidualnie z części gruntów własnych nie wniesionych do spółdzielni bądź gruntów członka rodziny objętych przed wstąpieniem do spółdzielni wspólną gospodarką, wówczas z tych gruntów płaci za dany rok podatek według stawki przypadającej od podstawy opodatkowania ustalonej łącznie z gruntów włączonych do spółdzielni i uprawianych indywidualnie.

§ 3. W przypadku gdy na podstawie norm przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha użytków rolnych, właściwych dla gruntów zwolnionych w myśl art. 9 ust. 1 pkt 6 — 18 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143), nie można ustalić podstawy opodatkowania przypadającej z tych gruntów, wówczas podstawę tę ustala się za pomocą średniej normy przeciętnego przychodu szacunkowego, jaka przypada z 1 ha pozostałych gruntów gospodarstwa rolnego, które nie korzystają ze zwolnienia od podatku, a w braku tych danych — na podstawie norm

przeciętnego przychodu z 1 ha użytków rolnych, właściwych dla gruntów bezpośrednio sąsiadujących, zaliczonych do tego samego rodzaju użytków rolnych, co i grunty zwolnione.

§ 4. 1. Zwalnia się od podatku gruntowego nauczycieli szkół podstawowych co do gruntów, będących w zarządzie organów administracji szkolnej, a przekazanych im do bezpłatnego gospodarowania przez te organy.

2. Ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie korzystają nauczyciele, jeżeli przydzielone grunty oddają do gospodarowania osobom trzecim (np. w dzierżawę).

§ 5. Upoważnia się prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych do zwalniania od podatku — w zależności od miejscowych warunków — podatników gospodarujących na gruntach przydzielonych im do zagos-

podarowania na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej na okres co najmniej trzech lat w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40) — co do tych gruntów za rok, w którym nastąpił pierwszy zbiór; zwolnienie stosuje się pod warunkiem uprawiania w całości użytków rolnych we własnym gospodarstwie.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 293, z 1952 r. Nr 32, poz. 223 i z 1953 r. Nr 48, poz. 234).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*